

พระธรรมดาเนียล - เลขที่หนึ่งร้อยหกสิบ

ความสำคัญเชิงพยากรณ์ของนิมิตสุดท้ายของดาเนียล:

การเปิดเผยความจริงสำหรับวาระสุดท้าย

Jeff Pippenger

2024-03-26

ในบทที่สิบ ดาเนียลถูกระบุว่าได้รับการปลุกให้ฟื้นขึ้นจากวันแห่งการคร่ำครวญ

โดยกระบวนการสามชั้นของชาวประเสริฐนินันด์

แล้วกาเบรียลจึงได้มอบประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์แห่งบทที่สิบเอ็ดแก่ดาเนียล

ซึ่งจึงเป็นการระบุถึงประวัติศาสตร์ของแสงสว่างแห่งแม่น้ำใหญ่ฮิดเดเคล.

“มีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาพระวาระของพระเจ้าให้ใกล้ชิดยิ่งกว่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนังสือดาเนียลและพระธรรมวิวรณ์ควรได้รับความเอาใจใส่อย่างไม่เคยมีมาก่อนในประวัติแห่งงานของเรา เราอาจมีสิ่งที่จะกล่าวน้อยลงในบางประเด็นเกี่ยวกับอำนาจโรมันและตำแหน่งสันตะปาปา แต่เราควรเรียกความสนใจไปยังสิ่งที่บรรดาผู้เผยพระวาระและอัครทูตได้เขียนไว้ภายใต้การดูแลของพระวิญญาณของพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงจัดวางเรื่องราวทั้งในการประทานคำพยากรณ์และในเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่พรรณนาไว้ เพื่อสอนว่าเครื่องมือมนุษย์จะต้องถูกกันออกไปจากสายตา ซ่อนไว้ในพระคริสต์ และองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าแห่งสวรรค์ และพระราชบัญญัติของพระองค์จะต้องได้รับการยกย่องเทิดทูน”

“จงอ่านพระธรรมดาเนียล

จงทบทวนประวัติศาสตร์ของบรรดาอาณาจักรที่ทรงสำแดงไว้ในนั้นเป็นลำดับทีละประการ

จงมองดูนักการเมือง สภาต่าง ๆ กองทัพอันทรงอำนาจ

และจงเห็นว่าพระเจ้าทรงกระทำการเพื่อลดความเยอหยิ่งของมนุษย์

และทรงเหยียบย่ำศักดิ์ศรีอันโอหังของมนุษย์ให้ลงสู่ธุลีดิน

มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงได้รับการสำแดงว่ายิ่งใหญ่ ในนิมิตของผู้เผยพระวาระนั้น

ทรงปรากฏให้เห็นว่าพระองค์ทรงโค่นผู้ครอบครองผู้ทรงอำนาจคนหนึ่งลง และทรงสถาปนาอีกคนหนึ่งขึ้น

พระองค์ทรงสำแดงพระองค์ว่าเป็นองค์พระมหากษัตริย์แห่งจักรวาล

ผู้กำลังจะทรงสถาปนาราชอาณาจักรนินันด์ของพระองค์เอง—องค์ผู้ทรงชราในกาลวันทั้งหลาย

พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ แหล่งแห่งสติปัญญาทั้งสิ้น ผู้ทรงครอบครองปัจจุบัน ผู้ทรงสำแดงอนาคต

จงอ่านและจงเข้าใจว่า มนุษย์นั้นยากไร้ เปราะบาง อายุสั้น ผิดพลาด และมีความผิดเพียงใด

เมื่อเขายกจิตวิญญาณของตนขึ้นสู่ความอนิจจัง”

“พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงชี้เราผ่านทางอิสยาห์ไปยังพระเจ้า คือพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่

ให้เป็นเป้าหมายสำคัญสูงสุดแห่งความสนใจ—ไปยังพระเจ้าอย่างทีทรงสำแดงในพระคริสต์

‘เพราะว่ามีเด็กคนหนึ่งเกิดมาเพื่อเรา มีบุตรชายคนหนึ่งประทานแก่เรา

และการปกครองจะอยู่บนบ่าของท่าน และนามของท่านจะได้ชื่อว่า มหาศจรรย์ ที่ปรึกษา พระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์

พระบิดานินันด์ องค์สันติราช’ [อิสยาห์ 9:6]”

“ความสว่างที่ดาเนียลได้รับโดยตรงจากพระเจ้านั้น ได้ทรงประทานไว้เป็นพิเศษสำหรับยุคสุดท้ายเหล่านี้

นิมิตที่เขาเห็น ณ ผังแม่น้ำอูไลและฮิดเดเคล แม่น้ำใหญ่แห่งชินาร

บัดนี้กำลังอยู่ในกระบวนการแห่งการสำเร็จตามนั้น

และเหตุการณ์ทั้งปวงที่ได้พยากรณ์ไว้ นั้นจะเกิดขึ้นครบถ้วนในไม่ช้า” Manuscript Releases, volume 16, 333, 334.

พระวิญญานบริสุทธิ์ได้ “ทรงจัดวางสิ่งต่าง ๆ” ในการประทานคำพยากรณ์และ “เหตุการณ์” แห่งนิมิตสุดท้ายของดาเนียลไว้เช่นนั้น จนบทแรก (บทที่สิบ) เป็นภาพแทนประสบการณ์ของชนชาติของพระเจ้าในวาระสุดท้าย เช่นเดียวกับบทสุดท้าย (บทที่สิบสอง) การทรงจัดวางของสามบทนั้น ซึ่งประกอบกันขึ้นเป็นแสงสว่างแห่งแม่น้ำฮิดเดเคล และซึ่ง “ได้ทรงประทานไว้เป็นพิเศษสำหรับวาระสุดท้ายนี้” ถูกออกแบบไว้เพื่อรองรับคำนิยามสามชั้นของ “ความจริง” โดยในเมื่อบทแรกสอดคล้องกับบทสุดท้าย และบทกลางเป็นภาพแทนของการกบฏ เราจึงไม่เพียงเห็นโครงสร้างของคำภาษาฮีบรูที่แปลว่า “ความจริง” ซึ่งประกอบขึ้นจากอักษรตัวแรก ตัวที่สิบสาม และตัวสุดท้ายของอักษรฮีบรูเท่านั้น หากแต่เรายังเห็นลายพระหัตถ์ของอัลฟาและโอเมกาด้วย

ดาเนียลบทที่สิบระบุถึงชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ผู้ซึ่งเข้าใจทั้งนิมิต “chazon” แห่งระยะเวลาสองพันห้าร้อยยี่สิบปี และนิมิต “mareh” แห่งระยะเวลาสองพันสามร้อยปี พวกเขาได้เพียงเข้าใจนิมิตทั้งสองนั้นเท่านั้น แต่ยังมีประสบการณ์แห่งการชอบธรรมโดยความเชื่อ ซึ่งเกิดขึ้นจากนิมิต “marah” อันเป็นเทศหญิงและมีความหมายเชิงเหตุให้เกิด ของ “the appearance” ด้วย

“สำหรับสติปัญญาและจิตวิญญาณ ตลอดจนสำหรับร่างกายด้วย เป็นกฎของพระเจ้าว่า กำลังยอมได้มาโดยความพยายาม การฝึกฝนนั่นเองที่ก่อให้เกิดการพัฒนา โดยสอดคล้องกับกฎนี้ พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้ในพระวาระของพระองค์ซึ่งวิถีทางสำหรับการพัฒนาทางสติปัญญาและฝ่ายจิตวิญญาณ”

“พระคัมภีร์ประกอบด้วยหลักการทั้งสิ้นที่มนุษย์จำเป็นต้องเข้าใจ เพื่อจะได้พร้อมทั้งสำหรับชีวิตนี้และสำหรับชีวิตที่จะมาถึง และทุกคนย่อมสามารถเข้าใจหลักการเหล่านี้ได้ ไม่มีผู้ใดที่มีจิตใจพร้อมจะเห็นคุณค่าคำสอนของพระคัมภีร์ จะอ่านเพียงข้อความตอนหนึ่งตอนใดจากพระคัมภีร์โดยไม่ได้รับความคิดอันเป็นประโยชน์บางประการจากข้อความนั้น แต่คำสอนอันทรงคุณค่ายิ่งที่สุดของพระคัมภีร์นั้น มีอาจได้มาจากการศึกษาที่ทำเป็นครั้งคราวหรืออย่างไม่ต่อเนื่อง ระบบความจริงอันยิ่งใหญ่ของพระคัมภีร์มิได้ถูกนำเสนอไว้ในลักษณะที่ผู้อ่านอย่างรีบร้อนหรือสะเพราะสามารถมองเห็นได้ ขุมทรัพย์จำนวนมากของพระคัมภีร์ซ่อนอยู่ลึกใต้พื้นผิว และจะได้มาก็โดยการค้นคว้าอย่างขยันหมั่นเพียรและความพยายามอย่างต่อเนื่องเท่านั้น ความจริงทั้งหลายซึ่งประกอบกันขึ้นเป็นองค์รวมอันยิ่งใหญ่ จะต้องถูกสืบค้นและรวบรวมขึ้น ‘ที่ละเล็กทีละน้อย ที่นี้คิดที่นั่นหน่อย’ อิสยาห์ 28:10”

“เมื่อถูกสืบค้นอย่างถี่ถ้วนและรวบรวมเข้าด้วยกันเช่นนี้ จะพบว่าสิ่งเหล่านั้นสอดคล้องกันอย่างสมบูรณ์แบบพระกิตติคุณแต่ละเล่มเป็นส่วนเติมเต็มแก่เล่มอื่น ๆ คำพยากรณ์ทุกประการเป็นคำอธิบายของอีกคำพยากรณ์หนึ่ง ความจริงทุกข้อเป็นความคลี่คลายของความจริงอีกข้อหนึ่ง แบบอย่างเชิงสัญลักษณ์ของระบบพิธีแห่งยิวได้รับการทำให้กระจ่างโดยพระกิตติคุณ หลักการทุกประการในพระวาระของเจ้ามีที่ทางของตน ข้อเท็จจริงทุกประการมีนัยสำคัญของตน และโครงสร้างทั้งหมดนั้น ทั้งในการออกแบบและในการดำเนินให้สำเร็จ เป็นพยานถึงพระเจ้าผู้ทรงเป็นผู้ประพันธ์ของโครงสร้างนั้น โครงสร้างเช่นนี้ ไม่มีสติปัญญาใดนอกจากพระสติปัญญาแห่งองค์ผู้ไม่มีที่สิ้นสุดเท่านั้นที่จะสามารถคิดขึ้นหรือสร้างสรรค์ได้”

“ในการสืบค้นส่วนต่าง ๆ เหล่านี้และศึกษาความสัมพันธ์ของส่วนเหล่านั้น บรรดาความสามารถชั้นสูงสุดแห่งจิตใจมนุษย์ย่อมถูกเรียกให้ทำงานอย่างเข้มข้น ไม่มีผู้ใดสามารถศึกษาดังกล่าวโดยปราศจากการพัฒนาพลังทางสติปัญญาได้”

“คุณค่าทางสติปัญญาของการศึกษาพระคัมภีร์มิได้อยู่เพียงในการสืบค้นหาความจริงและรวบรวมความจริงเหล่านั้นเข้าด้วยกันเท่านั้น

หากยังอยู่ในความพยายามที่ต้องใช้เพื่อให้เข้าใจหัวข้อทั้งหลายที่นำเสนอด้วยจิตใจที่หมกมุ่นอยู่แต่กับเรื่องสามัญธรรมดาเท่านั้น ย่อมหดแคบและอ่อนกำลังลง หากไม่เคยถูกฝึกให้เข้าใจความจริงอันยิ่งใหญ่และกว้างไกล

ครั้นเวลาผ่านไปก็ย่อมสูญเสียพลังแห่งการเจริญเติบโต เพื่อเป็นการป้องกันความเสื่อมถอยเช่นนี้ และเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา ไม่มีสิ่งอื่นใดจะเทียบได้กับการศึกษาพระวจนะของพระเจ้า ในฐานะที่เป็นเครื่องมือสำหรับฝึกฝนสติปัญญา พระคัมภีร์ทรงประสิทธิภาพยิ่งกว่าหนังสืออื่นใด หรือแม้แต่หนังสืออื่นทั้งหมดรวมกัน ความยิ่งใหญ่ของเนื้อหา ความเรียบง่ายอันสง่างามของถ้อยคำ และความงดงามแห่งภาพพจน์ของพระคัมภีร์ เร้าและยกระดับความคิดได้อย่างที่ไม่มีสิ่งใดอื่นทำได้ ไม่มีการศึกษาใดจะถ่ายทอดพลังทางปัญญาได้เช่นเดียวกับความพยายามที่จะเข้าใจความจริงอันน่าพิศวงแห่งการทรงสำแดงนั้น จิตใจที่ได้สัมผัสกับความคิดของพระเจ้าไม่มีที่สิ้นสุดเช่นนี้ จะไม่ขยายออกและเข้มแข็งขึ้นก็หาไม่ได้”

“และที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นคืออุทยานภาพของพระคัมภีร์ในการพัฒนาธรรมชาติฝ่ายจิตวิญญาณมนุษย์ซึ่งถูกทรงสร้างขึ้นเพื่อการสามัคคีธรรมกับพระเจ้า จะพบชีวิตที่แท้จริงและความเจริญงอกงามของตนได้ก็แต่ในการสามัคคีธรรมเช่นนั้นเท่านั้น เมื่อถูกทรงสร้างให้พบความชื่นชมยินดีสูงสุดของตนในพระเจ้า เขาจะไม่อาจพบในสิ่งอื่นใดซึ่งจะระงับความกระหายของจิตใจ หรือสนองความหิวและความกระหายของจิตวิญญาณได้ ผู้ที่ศึกษาพระวจนะของพระเจ้าด้วยจิตใจที่จริงใจและพร้อมจะรับคำสอน แสงที่จะเข้าใจสัจธรรมทั้งหลายของพระวจนะนั้น จะถูกนำไปให้เข้าสัมผัสกับพระเจ้าทรงเป็นผู้ประพันธ์พระวจนะนั้น และเว้นแต่โดยการเลือกของเขาเองแล้ว ก็ไม่มีชีวิตจำกัดต่อความเป็นไปได้แห่งการพัฒนาของเขา”

“พระคัมภีร์นั้น ด้วยลักษณะการเขียนและเนื้อหาที่กว้างขวางหลากหลาย มีสิ่งที่สามารถดึงดูดความสนใจของทุกปัญญาและเร้าใจของทุกดวงใจได้ ในหน้ากระดาษทั้งหลายของพระคัมภีร์พบประวัติศาสตร์ที่เก่าแก่ที่สุด ชีวประวัติที่สมจริงที่สุด หลักการปกครองสำหรับการควบคุมรัฐ สำหรับการจัดระเบียบครัวเรือน—หลักการซึ่งปัญญามนุษย์ไม่เคยเทียบได้ พระคัมภีร์ประกอบด้วยปรัชญาที่ลุ่มลึกที่สุด บทกวีที่หวานละมุนที่สุดและสูงส่งที่สุด ที่เร้าร้อนที่สุดและสะเทือนใจที่สุด งานเขียนแห่งพระคัมภีร์นั้น แม้เมื่อพิจารณาเพียงในแง่นี้ก็ยังมีคุณค่าสูงส่งเกินกว่าผลงานของผู้ประพันธ์มนุษย์คนใดอย่างหาที่เปรียบมิได้ แต่เมื่อพิจารณาในความสัมพันธ์กับความคิดศูนย์กลางอันยิ่งใหญ่แล้ว งานเขียนเหล่านั้นยังมีขอบเขตกว้างไกลอย่างไม่มีที่สุด และมีคุณค่าใหญ่ยิ่งอย่างไม่มีที่สุดยิ่งกว่าเดิม เมื่อมองในแสงสว่างของความคิดนี้ ทุกหัวข้อย่อมมีความหมายใหม่ แม้ในความจริงที่กล่าวไว้อย่างเรียบง่ายที่สุด ก็ยังแฝงไว้ด้วยหลักการที่สูงดลสวรรค์และครอบคลุมนิรันดร์กาล”

“แก่นสำคัญของพระคัมภีร์ หัวข้อซึ่งหัวข้ออื่นทุกหัวข้อทั่วทั้งเล่มล้วนรวมศูนย์อยู่รอบนั้น คือแผนการแห่งการไถ่ และการฟื้นฟูพระฉายาของพระเจ้าในจิตวิญญาณมนุษย์ ตั้งแต่การบอกเป็นนัยแห่งความหวังครั้งแรกในคำพิพากษาที่ทรงประกาศในสวนเอเดน จนถึงพระสัญญาอันรุ่งโรจน์ประการสุดท้ายในพระธรรมวิวรณ์ว่า ‘เขาทั้งหลายจะเห็นพระพักตร์ของพระองค์ และพระนามของพระองค์จะอยู่บนหน้าผากของเขาทั้งหลาย’ (วิวรณ์ 22:4) ใจความสำคัญของพระธรรมทุกเล่มและทุกตอนในพระคัมภีร์

คือการคลี่คลายหัวข้ออันอัศจรรย์นี้—การยกมนุษย์ขึ้น—อุทยานภาพของพระเจ้า
'ผู้ประทานชัยชนะแก่เราทั้งหลายโดยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา' 1 โครินธ์ 15:57" การศึกษา,
123-125.

ในข้อความตอนที่เพิ่งอ้างมานั้น ได้ชี้ให้เห็นว่า พระคัมภีร์ เมื่อพิจารณาจากทุกแนวทางของวรรณกรรมแล้ว
ย่อมทรงคุณค่าสูงส่งเหนือกว่าผลงานใด ๆ ของมนุษย์อย่างหาที่เปรียบมิได้ ชิสเตอร์ไวท์กล่าวว่า
"ในหน้าทั้งหลายของพระคัมภีร์นั้น มีประวัติศาสตร์ที่เก่าแก่ที่สุด; มีชีวประวัติที่สมจริงที่สุด;
มีหลักการแห่งการปกครองสำหรับการควบคุมรัฐ
และสำหรับการกำกับดูแลครัวเรือน—หลักการที่สติปัญญาของมนุษย์ไม่เคยหัดเทียมได้
พระคัมภีร์ประกอบด้วยปรัชญาที่ลึกซึ้งที่สุด กวีนิพนธ์ที่ไพเราะและสูงส่งที่สุด ที่เราร้องที่สุด
และที่นำสลดใจที่สุด" และว่า "โครงสร้างเช่นนี้
ไม่มีสติปัญญาใดนอกจากพระสติปัญญาขององค์อนันต์เท่านั้นที่จะสามารถคิดขึ้นหรือสร้างสรรค์ได้"

กฎเกณฑ์ทั้งปวงอันเป็นที่ยอมรับในหมู่มนุษย์ ซึ่งใช้จำแนกกฎเกณฑ์ที่ให้โครงสร้างแก่งานวรรณกรรม
ล้วนถูกพระคัมภีร์ก้าวล่วงไปไกลแล้ว หลักการต่าง ๆ ที่ถูกนำเสนอในสถาบันการศึกษาของมนุษย์
ซึ่งใช้ชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่างวรรณกรรมระดับสามัญหรือระดับต่ำกว่า
ไปจนถึงวรรณกรรมชั้นเอกของมนุษย์นั้น พระคัมภีร์ได้ก้าวล่วงเหนือสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด เมื่อคำนึงถึงข้อนี้แล้ว
ก็ควรตระหนักว่า จุดสุดยอดซึ่งเป็นบทสรุปอันยิ่งใหญ่แห่งคำพยานเชิงพยากรณ์ของพระคัมภีร์ทั้งหมดนั้น
ได้รับการสำแดงไว้ในนิมิตสุดท้ายของดาเนียล นิมิตที่ประทอน ณ แม่น้ำฮิดเดเคล
และในวรรณกรรมของมนุษย์ไม่มีจุดสุดยอดใดที่จะเทียบได้กับคำพยานในดาเนียลบทที่สิบเอ็ด
เริ่มตั้งแต่ข้อหนึ่งและต่อเนื่องไปจนถึงบทที่สิบสองข้อสี่

ในพระธรรมวิวรณ์ บรรดาพระธรรมทั้งสี่ของพระคัมภีร์มาบรรจบกันและสิ้นสุดลง และในวิวรณ์นั้น
แนวคำพยากรณ์เดียวกันกับที่มีอยู่ในพระธรรมดาเนียลก็ถูกหยิบยกขึ้นมาอีก
แต่เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างกันแล้ว พระธรรมดาเนียลเป็นการกล่าวถึงครั้งแรก
และพระธรรมวิวรณ์เป็นการกล่าวถึงครั้งสุดท้าย ทุกสิ่งมีอยู่ในการกล่าวถึงครั้งแรก
และทุกสิ่งมีอยู่ในพระธรรมดาเนียล และจุดสุดยอดของพระธรรมนั้นคือ นิมิตที่ประทอน ณ แม่น้ำฮิดเดเคล
จุดสุดยอดของเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นภาพแทนในนิมิตนั้นเริ่มต้นในข้อที่สิบ
และดำเนินต่อไปจนกระทั่งพระธรรมถูกผนึกไว้ในข้อที่สิบสองของบทที่สิบสอง ข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นเป็นฉากสุดท้าย
อันยิ่งใหญ่ของสัจธรรมเชิงพยากรณ์ทุกประการที่บรรดาผู้บริสุทธิ์ในสมัยโบราณเคยกล่าวไว้หรือบันทึกไว้
รวมทั้งชิสเตอร์ไวท์ด้วย

สิ่งที่นำไปสู่ข้อสรุปนั้นในบทที่สิบเอ็ดคือเหตุการณ์ต่าง ๆ
ภายในบทนั้นซึ่งเป็นพยานแก่ความเข้าใจอันถูกต้องเกี่ยวกับข้อพระคัมภีร์หกข้อสุดท้ายของบทที่สิบเอ็ด
ที่ซึ่งบัดนี้ศัตรูสามประการคือพญานาค สัตว์ร้าย และผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จ
กำลังนำโลกไปสู่การสิ้นสุดแห่งระยะเวลาการทดลองของมนุษย์
ชิสเตอร์ไวท์ระบุหลักการภายในนี้ไว้อย่างตรงไปตรงมา

"เราไม่มีเวลาจะสูญเสียเลย ยุคแห่งความทุกข์ยากอยู่เบื้องหน้าเรา
โลกกำลังปั่นป่วนด้วยจิตวิญญาณแห่งสงคราม
อีกไม่นานเหตุการณ์แห่งความทุกข์ยากที่กล่าวไว้ในคำพยากรณ์ทั้งหลายจะเกิดขึ้น
คำพยากรณ์ในดาเนียลบทที่สิบเอ็ดเกือบจะบรรลุผลครบถ้วนแล้ว
ประวัติศาสตร์ส่วนมากที่ได้เกิดขึ้นตามการบรรลุผลของคำพยากรณ์นี้ จะเกิดขึ้นอีกครั้ง
ในข้อที่สามสิบได้กล่าวถึงอำนาจหนึ่งซึ่ง 'จะเป็นทุกข์และกลับไป
และจะมีความเดือดดาลต่อพันธสัญญาอันบริสุทธิ์ เขาจะกระทำตามนั้น

คือเขาจะกลับไปและมีความเข้าใจกับบรรดาผู้ที่ละทิ้งพันธสัญญาอันบริสุทธิ์ และกองทัพจะยืนอยู่ฝ่ายเขา และเขาทั้งหลายจะทำให้สถานบริสุทธิ์อันเป็นป้อมกำลังมัวหมอง และจะยกเลิกเครื่องบูชาประจำวันเสีย และเขาทั้งหลายจะตั้งสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งจะทำให้เกิดความรกร้างไว้ และผู้ที่กระทำความชั่วต่อพันธสัญญานั้น เขาจะชักนำให้เสื่อมทรามด้วยคำประจบสอพลอ แต่ชนชาติที่รู้จักพระเจ้าของตนจะเข้มแข็งและกระทำกิจอันยิ่งใหญ่ และบรรดาผู้มีความเข้าใจในหมู่ชนจะสั่งสอนคนเป็นอันมาก ถึงกระนั้นเขาทั้งหลายจะล้มลงด้วยดาบ ด้วยเปลวไฟ ด้วยการเป็นเชลย และด้วยการถูกปล้นอยู่หลายวัน ครั้นเมื่อเขาทั้งหลายล้มลง เขาทั้งหลายจะได้รับความช่วยเหลือเล็กน้อย แต่คนเป็นอันมากจะเข้าร่วมกับเขาทั้งหลายด้วยคำประจบสอพลอ และบางคนในหมู่ผู้มีความเข้าใจจะล้มลง เพื่อทดลองพวกเขา และเพื่อชำระพวกเขา และเพื่อกระทำให้พวกเขาขาวสะอาด จนถึงวาระอวสาน เพราะยังต้องรอถึงเวลาที่กำหนดไว้ และกษัตริย์นั้นจะกระทำตามใจชอบของตน และเขาจะยกตนขึ้น และยกตนเหนือพระหิงปวง และจะกล่าวถ้อยคำอัศจรรย์ต่อสู้กับพระเจ้าแห่งพระหิงหลาย และเขาจะจำเริญขึ้นจนกว่าพระพิโรธจะสำเร็จครบถ้วน เพราะสิ่งที่ได้กำหนดไว้ นั้นจะต้องสำเร็จ' ดาเนียล 11:30-36"

"เหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกับที่พรรณนาไว้ในถ้อยคำเหล่านี้จะเกิดขึ้น เราเห็นหลักฐานว่าชาตานกำลังเข้าครอบงำจิตใจของมนุษย์อย่างรวดเร็ว คือบรรดาผู้ที่ไม่มีความยำเกรงพระเจ้าอยู่ต่อหน้าตน ขอให้ทุกคนอ่านและเข้าใจคำพยากรณ์ทั้งหลายในหนังสือนี้ เพราะบัดนี้เรากำลังก้าวเข้าสู่เวลายากลำบากที่ได้กล่าวไว้ว่า:"

"และในเวลานั้น มีคาเอล เจ้าผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ยืนอยู่เพื่อบุตรทั้งหลายแห่งชนชาติของท่าน จะลุกขึ้น และจะมีเวลายากลำบากอย่างไม่เคยมีมาตั้งแต่มีประชาชาติจนถึงเวลานั้น และในเวลานั้น ชนชาติของท่านจะได้รับการช่วยให้รอด คือทุกคนที่พบว่ามีชื่อเขียนไว้ในหนังสือ และบรรดาผู้ที่หลับอยู่ในพงศลีแห่งแผ่นดินโลกเป็นอันมากจะตื่นขึ้น บางคนสู่ชีวิตนิรันดร์ และบางคนสู่ความอับยศและความดูหมิ่นนิรันดร์ และบรรดาผู้ที่มีปัญญาจะส่องแสงดังความสุขใสแห่งพื้นฟ้า และบรรดาผู้ที่น่าคนเป็นอันมากไปสู่ความชอบธรรมจะเป็นดังดวงดาวสืบไปเป็นนิตย์ แต่ท่าน ดาเนียลเอ๋ย จงปิดถ้อยคำเหล่านี้ไว้ และประทับตราหนังสือนี้ไว้จนถึงวาระสุดท้าย หลายคนจะวิ่งไปวิ่งมา และความรู้จะทวีขึ้น' ดาเนียล 12:1-4" Manuscript Releases, เล่ม 13, หน้า 394.

ในข้อความตอนนี ซิสเตอร์ไวท์ได้อ้างถึงดาเนียลบทที่สิบเอ็ดก่อน แล้วจึงระบุหลักการว่า "ประวัติศาสตร์ส่วนใหญ่ซึ่งได้เกิดขึ้นแล้วในการทำให้คำพยากรณ์นี้สำเร็จ จะเกิดซ้ำอีก" จากนั้นนางได้ยกคำพูดโดยตรงจากข้อสามสิบถึงข้อสามสิบหก และตามด้วยถ้อยแถลงที่ว่า "เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่คล้ายกับที่ได้พรรณนาไว้ในถ้อยคำเหล่านี้จะเกิดขึ้น" หลังจากระบุข้อสามสิบถึงข้อสามสิบหก และกล่าวว่าเหตุการณ์ที่คล้ายกับข้อเหล่านั้นจะเกิดขึ้นแล้ว นางก็ได้ระบุถึงการสิ้นสุดเวลาการทดลอง เมื่อมีคาเอลทรงลุกขึ้นในข้อหนึ่งของบทที่สิบสอง ในการกระทำเช่นนี้ นางกำลังแยกข้อหังเจ็ดนั้นออกมา และจัดวางข้อเหล่านั้นไว้ในประวัติศาสตร์ซึ่งเกิดขึ้นทันทีก่อนที่มีคาเอลจะทรงลุกขึ้น

มากกว่าหนึ่งครั้งแล้วที่เราได้กล่าวถึงประวัติศาสตร์ของข้อที่สามสิบถึงข้อที่สามสิบหก และว่าข้อเหล่านั้นสอดคล้องขนานกับข้อที่สี่สิบถึงข้อที่สี่สิบห้าแห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ดอย่างไร และบัดนี้เราจะเริ่มพิจารณาช่วงเวลาอื่น ๆ ของประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ในบทที่สิบเอ็ดซึ่งถูกกล่าวซ้ำอีกครั้งในหกข้อสุดท้ายนั้น อย่างไรก็ตามก่อนที่จะเรากล่าวเช่นนั้น เราจะขอเสนอข้อสรุปโดยย่ออีกครั้งหนึ่งเกี่ยวกับความสอดคล้องขนานระหว่างข้อที่สามสิบถึงข้อที่สามสิบหกกับข้อที่สี่สิบถึงข้อที่สี่สิบห้า

ข้อพระคัมภีร์ข้อที่สามสิบเป็นเครื่องหมายการเปลี่ยนผ่านจากโรมนอศาศนาไปสู่โรมสันตะปาปา ประวัติศาสตร์แห่งการเปลี่ยนผ่านนั้นได้รับการกล่าวถึงในข้อพระคัมภีร์เชิงพยากรณ์หลายตอน ซึ่งระบุปีต่าง ๆ เช่น ค.ศ. 330, 508, 533 และ 538 ยังมีหมุดหมายเชิงพยากรณ์อื่น ๆ อีกในการเปลี่ยนผ่านจากอาณาจักรที่สี่ไปสู่อาณาจักรที่ห้าแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ แต่ในข้อที่สามสิบเอ็ด โรมนอศาศนายนับขึ้นเพื่อสนับสนุนสันตะปาปา ดังที่มีโคลวิสเป็นตัวแทนในปี ค.ศ. 496 อำนาจนอศาศนาซึ่งในเบื้องต้นมีโคลวิสเป็นตัวแทนในข้อนั้น ได้กระทำการกิจในการกำจัดต่อต้านของคนนอศาศนาใด ๆ ("การถวายเป็นประจํา") ต่อการผงาดขึ้นของสันตะปาปาภายในปี ค.ศ. 508 สงครามในยุคหน้านั้นความพินาศมาสู่กรุงโรมตลอดช่วงประวัติศาสตร์ดังกล่าว ดังที่แสดงไว้โดย "สถานบริสุทธิแห่งกำลัง" และภายในปี ค.ศ. 538 อำนาจนอศาศนาได้ยกสันตะปาปาขึ้นสู่บัลลังก์แห่งพิภพ และจากนั้นนางก็ได้ตรากฎหมายวันอาทิตย์ขึ้นในสภาออร์เลอ็องส์

ข้อพระคัมภีร์ที่สามสิบสองถึงสามสิบหกระบุถึงสงครามนองเลือดซึ่งสันตะปาปาได้ก่อขึ้นต่อบรรดาวิสุทธิชนผู้ซื่อสัตย์ของพระเจ้าในช่วงหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปีแห่งยุคมืด ในที่สุดสันตะปาปาก็มาถึงจุดจบของตนในข้อที่สามสิบหก ในข้อที่สี่สิบ เรแกน ได้จัดตั้งพันธมิตรลับกับปฏิปักษ์พระคริสต์ เป็นเครื่องหมายว่าการขัดขืนของโปรเตสแตนต์ได้ถูกนำออกไปแล้ว ดังที่มีภาพแทนไว้โดยปี ค.ศ. 508 การอุทิศด้านการเงินและอำนาจทางทหารของเรแกนได้ถูกทำให้เป็นแบบอย่างล่วงหน้าไว้โดย "กองกำลัง" ที่ลุกขึ้นยืนเพื่อสันตะปาปาในปี ค.ศ. 496 การทำลายสถานนมัสการแห่งกำลังของโรมนอศาศนา ซึ่งมีนครโรมเป็นภาพแทน เป็นแบบอย่างของการทำลายรัฐธรรมนูญสหรัฐฯ ภายใต้กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า เพราะรัฐธรรมนูญคือสถานนมัสการแห่งกำลังสำหรับสหรัฐอเมริกา ณ เวลากฎหมายวันอาทิตย์สันตะปาปาจะถูกยกขึ้นสู่บัลลังก์แห่งแผ่นดินโลกอีกครั้ง ดังที่มีภาพแทนไว้โดยปี ค.ศ. 538

แล้วจะเริ่มต้นยุคสุดท้ายแห่งการข่มเหงสังหารโดยสันตะปาปาซึ่งกระทำต่อบรรดาผู้สัตย์ซื่อของพระเจ้า ดังที่ได้เกิดขึ้นในยุคมืดตั้งแต่ปี 538 จนถึงปี 1798 เรื่อนี้จะนำไปสู่การสิ้นสุดแห่งเวลาทดลองของมนุษย์ เมื่อมีคาเอลทรงลุกขึ้น ดังที่ปี 1798 เป็นภาพแทนไว้ เมื่ออำนาจสันตะปาปาซึ่งได้รุ่งเรืองอยู่เป็นเวลาหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปี ได้รับความพิโรธแห่งบาดแผลถึงตาย

เราจะศึกษาต่อในบทความถัดไป

"อยู่มาครั้งหนึ่ง เมื่อข้าพเจ้าอยู่ในนครนิวยอร์ก ในยามค่ำคืนข้าพเจ้าถูกเรียกให้มองดูอาคารต่าง ๆ ที่สูงขึ้นไปเป็นชั้นแล้วชั้นเล่ามุ่งสู่ท้องฟ้า อาคารเหล่านี้ได้รับการรับรองว่าป้องกันไฟได้ และถูกก่อสร้างขึ้นเพื่อเชิดชูเจ้าของและผู้สร้างของตน อาคารเหล่านี้ยิ่งสูงขึ้นและสูงขึ้นไปอีก และในอาคารเหล่านี้ได้ใช้วัสดุที่มีราคาแพงที่สุด ผู้ที่เป็นเจ้าของอาคารเหล่านี้มิได้ถามตนเองว่า 'เราจะถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าได้ดีที่สุดอย่างไร?' องค์พระผู้เป็นเจ้ามิได้อยู่ในความคิดของพวกเขา"

"ข้าพเจ้าคิดว่า 'โอ หนอ

ถ้าผู้ที่กำลังใช้ทรัพย์สินของตนในลักษณะเช่นนี้จะสามารถมองเห็นแนวทางของตนดังที่พระเจ้าทรงเห็นได้! พวกเขากำลังก่อสร้างอาคารอันโอ้อ่างดงาม แต่การวางแผนและการคิดประดิษฐ์ของพวกเขาในช่างโง่เขลาเพียงใดในสายพระเนตรขององค์ผู้ทรงครอบครองจักรวาล พวกเขามีได้ศึกษาใคร่ครวญด้วยกำลังทั้งสิ้นแห่งจิตใจและความคิดว่าพวกเขาจะถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าได้อย่างไร พวกเขาได้ละสายตาจากข้อนี้ไปแล้ว ซึ่งเป็นหน้าที่ประการแรกของมนุษย์"

“เมื่ออาคารสูงสง่าเหล่านี้ก่อสร้างขึ้น บรรดาเจ้าของก็ชื่นชมยินดีด้วยความทะนงอันทะเยอทะยานว่าตนมีเงินทองใช้เพื่อปรนเปรอตนเองและยั่วความอิจฉาของเพื่อนบ้าน
เงินจำนวนมากที่พวกเขานำมาลงทุนเช่นนั้นได้มาโดยการบีบบังคับ โดยการขูดรีดคนยากจน พวกเขาสิ้นใจไปว่า ในสวรรค์มีการจัดบันทึกธุรกรรมทางการค้าทุกอย่างไว้
การตกลงซื้อขายที่ไม่เป็นธรรมทุกครั้ง การกระทำอันฉลวยทุกประการ ล้วนถูกบันทึกไว้ที่นั่น
เวลากำลังจะมาถึง เมื่อมนุษย์ทั้งหลายในการฉ้อฉลและความโอหังของตนจะไปถึงจุดที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงยอมให้พวกเขาล่วงเกินต่อไป และพวกเขาจะเรียนรู้ว่าความอดกลั้นของพระยาห์เวห์นั้นมีขอบเขต”

“ภาพเหตุการณ์ที่ผ่านต่อหน้าข้าพเจ้าเป็นลำดับถัดไปคือสัญญาอันเตือนไฟไหม้
ผู้คนมองดูอาคารสูงใหญ่ที่เชื่อกันว่าสามารถทนไฟได้ และกล่าวว่า ‘อาคารเหล่านี้ปลอดภัยอย่างสมบูรณ์’
แต่อาคารเหล่านี้กลับถูกเผาผลาญราวกับทำด้วยยางสน
รถดับเพลิงไม่อาจทำสิ่งใดเพื่อยับยั้งการทำลายล้างนั้นได้
พนักงานดับเพลิงไม่สามารถเดินเครื่องสูบน้ำได้”

“ข้าพเจ้าได้รับคำชี้แจงว่า เมื่อเวลาขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้มาถึง
หากยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในจิตใจของมนุษย์ผู้หยิ่งผยองและทะเยอทะยานแล้ว
มนุษย์ทั้งหลายจะพบว่าพระหัตถ์ซึ่งทรงฤทธิ์ทางอำนาจในการช่วยให้รอดนั้น
ก็ทรงฤทธิ์ทางอำนาจในการทำลายด้วย ไม่มีอำนาจใดในโลกจะยับยั้งพระหัตถ์ของพระเจ้าได้ วัสดุใด ๆ
ก็ไม่อาจนำมาใช้ในการก่อสร้างอาคารให้สามารถคงอยู่พ้นจากการทำลายได้
เมื่อถึงเวลาที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้เพื่อส่งการตอบแทนแก่มนุษย์ทั้งหลาย
เนื่องจากการเพิกเฉยต่อพระบัญญัติของพระองค์และเพราะความทะเยอทะยานอันเห็นแก่ตัวของพวกเขา”

“มีไม่มากนัก แม้ในหมู่ผู้ศึกษาและรัฐบุรุษ
ที่เข้าใจถึงสาเหตุซึ่งเป็นรากฐานของสภาพสังคมในปัจจุบัน
ผู้ที่กุมบังเหียนแห่งการปกครองไม่สามารถแก้ปัญหาความเสื่อมทางศีลธรรม ความยากจน
ความอนาถา และอาชญากรรมที่ทวีขึ้นได้
พวกเขากำลังพยายามอย่างสูญเปล่าที่จะทำให้การดำเนินธุรกิจตั้งอยู่บนพื้นฐานที่มั่นคงยิ่งขึ้น
หากมนุษย์จะเอาใจใส่ต่อคำสอนแห่งพระวจนะของพระเจ้ามากขึ้น
พวกเขาก็จะพบทางแก้สำหรับปัญหาที่ทำให้ตนฉงนสนเท่ห์”

“พระคัมภีร์ได้พรรณนาถึงสภาพของโลกในระยะเวลาก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ไว้
บรรดามนุษย์ผู้ซึ่งกำลังสังสรรค์พืชมบัติมหาศาลด้วยการปล้นชิงและการบีบบังคับเอาเปรียบนั้น
มีคำเขียนไว้ว่า ‘พวกท่านได้สาสมทรัพย์ไว้สำหรับวาระสุดท้าย ดูก่อน
ค่าจ้างของคนงานที่ได้เกี่ยวข้าวในไร่นาของท่าน ซึ่งท่านได้อ่อนลียัดไว้ กำลังร้องขึ้น
และเสียงร้องของบรรดาผู้ที่ได้เกี่ยวข้าวนั้นได้เข้าสู่พระกรรณขององค์พระผู้เป็นเจ้าจอมโยธาแล้ว
พวกท่านได้ดำรงชีวิตอย่างสุขสำราญบนแผ่นดินโลกและปล่อยตัวตามใจ
พวกท่านได้บำรุงใจของตนประหนึ่งในวันฆาตกรรม พวกท่านได้กล่าวโทษและฆ่าผู้ชอบธรรม
และเขามีได้ซัดขึ้นท่าน’ ยากอบ 5:3-6”

“แต่ผู้ใดเล่าอ่านคำเตือนทั้งหลายที่ประทานผ่านหมายสำคัญแห่งกาลเวลาซึ่งกำลังสำเร็จอย่างรวดเร็ว?
สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดความประทับใจอันใดแก่ผู้ที่อยู่ฝ่ายโลก?
มีความเปลี่ยนแปลงประการใดปรากฏให้เห็นในท่าทีของพวกเขา?
ก็ไม่มีไปกว่าที่เคยเห็นในท่าทีของชาวโลกสมัยโนอาห์
บรรดาผู้คนก่อนน้ำท่วมโลกนั้นหมกมุ่นอยู่กับธุรกิจฝ่ายโลกและความสำราญ
‘ไม่รู้ตัวเลยจนน้ำท่วมมาและกวาดเขาทั้งหมดไป’ มัทธิว 24:39 พวกเขาได้รับคำเตือนที่ส่งมาจากสวรรค์
แต่พวกเขาปฏิเสธที่จะรับฟัง และในทุกวันนี้

โลกซึ่งเพิกเฉยต่อพระสุรเสียงแห่งคำเตือนของพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง ก็กำลังเร่งรุดไปสู่ความพินาศนิรันดร์”

“โลกกำลังถูกลูกปืนด้วยจิตวิญญาณแห่งสงคราม

คำพยากรณ์ในดาเนียลบทที่สิบเอ็ดได้เกือบถึงความสำเร็จครบถ้วนแล้ว

อีกไม่นานฉากแห่งความทุกข์ยากที่กล่าวไว้ในคำพยากรณ์ทั้งหลายจะบังเกิดขึ้น” Testimonies, เล่ม 9, หน้า 12-14.